

76 II / (2) 994/5

Rada Białoruska Grodzieńszczyzny i Wileńszczyzny, uważając Wojska Polskie za wojska przyjacielskie, dzięki którym część Białorusi została uwolniona z pod. przemocy bolszewizmu, oraz stojąc na gruncie odezwy Naczelnego Wodza Wojsk Polskich, skierowanej do ludności b. Wielkiego Księstwa Litewskiego i uchwały Sejmu z dnia 23 maja r.b., stwierdza, że pragnieniem jej jest w porozumieniu z Polską rozpoczęcie pracy nad odrodzeniem państwowości białoruskiej.

Niezależnie od żadnych innych czynników politycznych uważając się za przedstawicielkę białoruskiej ludności Grodzieńszczyzny i Wileńszczyzny, w imieniu tej ludności Rada zwraca się do Naczelnika Państwa i Naczelnego Wodza Polski z prośbą o pomoc w budowie wojska narodowego białoruskiego, które swym czynem orężnym ramię przy ramieniu z wojskiem polskim usunie wroga z tych obszarów białoruskich, które dotychczas są w ręku nieprzyjaciela.

Z drugiej strony, stojąc na stanowisku równouprawnienia narodów, zamieszkujących obszary b. Wielkiego Księstwa Litewskiego, Rada uważa za wskazane utworzenie takiego zarządu krajowego, któryby dawał gwarancje, że interesy wszystkich narodowości zostały należycie uwzględnione, a więc ze współudziałem przedstawicieli wszystkich narodów, zamieszkujących tereny Litwy i Białorusi.

Rada pozwala sobie wyrazić przekonanie, że dzięki wspólnemu wysiłkowi orężnemu i pomocy ze strony Polski powstanie niepodległe i niepodzielne państwo Białoruskie, które będzie mogło zapewnić swobodny rozwój kulturalny pokrzywdzonemu dotychczas i prześladowanemu narodowi białoruskiemu.

WOJENNE WOJSKO POLSKIE
ADJUTANT GENERALNA
L. Dz. 994/5 dnia 18/VI 1919 r.
Złącz. Wydział

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York